

Historia suwnicy kolejowej w Żarowie!

Interesującym i unikalnym w skali kraju zabytkiem techniki była do niedawna suwnica bramowa o napędzie ręcznym, znajdująca się na bocznicy kolejowej w Żarowie (przy dzisiejszym placu targowym). Datowanie nieistniejącego już dzisiaj obiektu przypada na pierwszą ćwierć XX wieku. Wówczas bowiem wznoszone były egzemplarze o niemal identycznej konstrukcji i wyglądzie.

Do zachowanych zabytków ocalało zaledwie kilka egzemplarzy na terenie Polski: np. suwnice bramowe: na dworcu w Bydgoszczy (woj. kujawsko-pomorskie; powstała przed 1910 r.), na nieczynnej stacji Jasień (woj. lubuskie), na stacji Ścinawka Średnia (woj. dolnośląskie) oraz w parowozowni w Dzierżonowie (woj. dolnośląskie; powstała w 1902 r.).

Wszystkie wraz z suwnicą żarowską pracowały w tzw. ruchu przerywanym, służąc do przemieszczania pionowego/poziomego ładunków z podstawionego (na torze wewnątrz bramy suwnicy) wagonu kolejowego. W skład wyposażenia tego typu suwnic należy: most bramowy i mechanizm podnoszenia oraz opuszczania – wciągnik z przekładnią kół zębatych.

Suwnica kolejowa w Żarowie (wówczas własność PKP) usunięta została (pocięta na złom) pod koniec lat 90-tych. Biorąc pod uwagę fakt unikalności oraz starania jakie są dziś czynione dla ratowania podobnych konstrukcji, rodzi się pytanie czy była potrzeba usuwania tego bezcennego ponad 100-letniego ? Zabytku techniki, który pamiętał czasy rozwoju i świetności żarowskiego przemysłu oraz ludzi, którzy to miasto zbudowali.

Źródło:

1. Bogdan Mucha, *Kamienny pomnik i żelazna suwnica*, [online: 02.04.2012, dostęp 20.11.2018], <http://www.izba.centrum.zarow.pl/artykuly/164-kamienny-pomnik-i-zelazna-suwnica>